

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Fără acăstă ese tota Marti sér'a,
— dăr' prenumeratiunile se priimesc
in tōte dilele.

Pretinu pentru Ostrunguri: pre anu
8 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fl. pre unu tri-
luni 2 fl. era pentru Strainetate:
pre anu 10 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.
pre unu triluni 2 fl. 50 cr. in v. a.
Unu exempliaru costa 15 cr.

Tōte sfodieniele sībanii de prenu-
meratime sunt de a se tramite la
Redactiunea diurnalului:

Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se priimesc cu 7 cr. de
limba, și 30 cr. tacse timbrale.

Trei pisici.

Unu sultanu, Dieu, nu sciu care, a visatu odinióra:

Trei pisici
Fōrte miei.

Un'a grasa, alt'a slaba, și cea de a trei'a chióra!..

S'a scolatu,
Speriatu,

Si trimite o besfleaga, să chiamé unu invetiatu,

Ca sà védia,
Ce'-nsemnéza

Acele trei pisicute, pe care elu le-a visatu?

Sí indata
Se arata

Unu dervisu, care trecea de unu mare vrăjitoriu;

Care i dîse,
Cà sunt vise

Ce Domnedieu le trimete ori sì carui domnitoriu;

Sí-i esplica,
Fore frica,

Cà pisic'a grasa, este ministrulu ce u furatu

Cătu a vrutu,
Cătu a potutu;

Cà pisic'a cea slaba, e poporulu despoiatu,

Jafuitu
Sí asupritu;

Er' pisic'a cea chióra, esci chiaru tu, Mari'a Ta! ..

Sà me credi,
Cà-ci nu vedi

Hotii ce 'ncongióra tronulu, séu nu vrei a-i departá!

Superatu.
Infuriatu

Sultanulu, print'unu firmanu, ministerulu sì-a shimbatu.

Cadiura toti
Acei hoti;

Si cătu mai domai in urma elu pisici n'a mai visatu.

* * *
Lectiune
De minune

Alu sultanului visu, pentru ori-ce domnitoriu,

Care lasa
De s'apésa

De ministri rei sì hoti, tiér'a sa sì-alu seu poporu.

(Adeveru.)

Concursu.

Fiindu-că in archidiecesa unu administratoru protopresiterale actualu sì unulu in pensiune, lucra cu succesu pentru de a face imparechiari sì certe confesiunale intre dōue comune, cu cele mai infernale medilofce, spriginiti fiind dela locurile mai inalte in acăstă procedere, Gur'a Satului se vede necesitatua a da pentru atari individi, d'in fondulu seu, superfluulu venitul curatul alu diurnalelui seu, sub titulu de stipendiu, — sì deci deschide pr'in acăstă publice concursu pana la 1 Noemv're, nōptea la 12 óre. —

Respectivli facatori de proselitismu confesionale binevoiésca a-sì adresá cererile loru bine instruate pr'in organele superioiri la subsrisulu, ca stipendiulu destinat pe anulu curente, să se pôta de tempuriu distribuï précinstifloru. —

Comisiunea bugetaria a lui Gur'a Satului. —

Tand'a,
referintele comisiunei bugetaria.

O rudenie incâlcîta.

In dilele trecute facui cunoscintia cu unu proprietariu mare d'in comun'a Strimbesci, situat aprópe de vestitulu Perlesci, care mi povestí urmatóriile:

Lucru ciudatu, — mi disé elu, — in anulu 1872 m'am indragostitu intr'o veduva tinera și frumosă, carea avea o feta masteră de o rara frumisetia. —

In scurtu tempu o am petit'o să o am să luat'o de socia.

Intre aceste tatalu meu inca s'a indragitus in — feta a sociiei mele; a-poi a urmatu pasulu meu, adeca s'a cununatu cu feta masteră a veduvei, adeca a sociiei mele. —

Se vedi acum ce rudenie incâlcîta s'a nascutu d'in aceste doue casatorii. —

A-nume:

Soci'a mea e nor'a tatalui meu să totu odata să socr'a lui. Feta sociiei mele este master'a mea să eu-su tatalu masteru alu mamei mele masteră.

Nu-e destulu acést'a incâlcîtura.

Master'a mea a nascutu una fetioru.

Acest'a firesce este fratele meu mastru; să de óra-ce acestu copilu este fiul mamei masteră a sociiei mele, soci'a mea este mosia să eu mosiului lui. —

Ca acestea inca nu am gatatu.

Soci'a mea in scurtu tempu inca a fostu daruita cu unu pruncu. —

Astu-feliu:

Mam'a mea masteră, este sor'a masteră a copilului meu să totu-o-data mosia lui. Tatalu meu, e cunnatulu fetiorului lui, de óra-ce lu tiene pe sor'a masteră a fetiorului meu, pecandu eu sum cunnatulu mamei mele masteră să socrul tatalui meu.

Într'o astu-feliu de rudenie să nu-si pierdă óre omulu firea? —

Studii despre fetiori.

Pana la anii 14-15 fetii traiescu in catusile prunciei, într'o lume fore ganduri și fore pasiuni.

La anii 16 tota lumea li pare schimbata, devinu mai asfiedati, fugu de fete.

La anii 17 incepă a compune epistole amorose, să li place a fantasă.

La anii 18 scriu versu(ri)rele, dîariu, să facu colectiuni de suveniri.

La anii 19 resucescu mustetiele, ce nu-su ca 'n palma să devinu jocausi pasiunati.

La anii 20 să-dau aeru de cavaleri.

La anii 21 să propunu, că s'oru insoră.

La anii 22 nu gandescu decât totu la fete.

La anii 23 presupunu, că sciu toté.

La anii 24 iubescu fore sperantia.

La anii 25 incepă a se amestecă in politica.

La anii 26 nemicescu versu(ri)rele, dîariele, epistolele amorose să suvenirile.

La anii 27 să propunu a nu mai iubă fete.

La anii 28 află, că toté femeile sunt asemene.

La anii 29 curtenescu mai bucurosu la neveste să devinu totu mai indresneti.

La anii 30 scircescu dupa fete cu banii multi.

La anii 31 d'in intemplare află unu Peru carantu, i euprindu grigi de venitoriu.

La anii 32 se decidu: că ee-a da tergula să noroculu — s'oru insoră.

La anii 33 umbla totu la petite.

La anii 34 se minunează, cum potu unii să se inamorisze.

La anii 35 érasă se uita dupa fete.

La anii 36 se imbraca mai tiantiosi decât pana acilea.

La anii 37 se falescu, că sunt in vrest'a cea mai recomandabila.

La anii 38 nu se potu deci de: că óre să petiesca veduve, ori fete tinere.

La anii 39 abdicu de insoratu.

La anii 40 incepă a se face sgârciti.
La anii 41 se plangu catra tota lumea, că femeile nu sciu apretui iubirea barbatilor.
La anii 42 folosescu felu de felu de unsori pentru de a impiedecă incarunfarea.
La anii 43 să-propunu a incepe o alta vietă.
La anii 44 se 'ngrozesce, că voru mori fore urmatori.
La anii 45 érasă sciricesc dupa partile bune.
La anii 46 cercetădia totă petrecerile.
La anii 47 nu-si potu ertă pe catalu, că nu s'au insoratu.

La anii 48 se amorisează de toté fetitile de 13-14 ani.
La anii 49 să castiga căte-o feta de sufletu.

La anii 50 devinu curcani betrani, să dea cí 'n-colomosneci.

Premiu de 9,99999 galbeni!

Pentru celu ce va ghici:

1.) Unde sunt natuinalistii cei cranceni să resoluti, cari la toté ocasiunile *) să chiaru numai acum căti-va ani, se batea in peptu jurandu in publicu, pe totu ce este mai santu, că dinsfi d'a, nótpea voru lucră numai să numai pentru să intru inflorirea să intarirea nemului romanu, a natiunei romane; cei ce dîceau, că nu voru crutiá ostenéla, sanitate, avere, familia, ma chiaru neci vietiá loru?

2.) Unde sunt „simburii,” „surcelele lui Romulu și Traianu,” unde „sperantia natiunei?”

3.) Unde sunt familie romane, cari să-petreceau impreuna să nu cunosceau pism'a să flécurile?

4.) Unde sunt „preotii cu crucea 'n frunte,” „sérea pamentului?”

5.) Unde au peritu „tribunii” să „anteluptatorii?”

6.) Unde sunt archierei, cari preferau temnitiele, batjocurile să bataile strainilor, decât să lase turmele préda lupilor?

7.) Unde sunt romancutiele, cari nu cunosceau lucsulu, fumulu și strainismulu?

8.) Unde sunt literatii romani, cari scrieau opuri de pretiu să nu faceau specula d'in literatura?

9.) Unde e publiculu, care sciá să spriginescă să se insufletiescă pentru toté intreprinderile salutarie?

10.) Unde este poporul celu blandu să ascultoriu, poporul celu resolutu să nestricatu?

Celu ce va ghici toté aceste, afora de premiu de mai susu, va mai capetă, titlulu de conte, baronu, séu cavaleru, ori va fi denumitul de consiliariu intimu a lui Gur'a Satului, ori va fi denumitul vr'unu functiunariu mare s. c. l.

Ghicitorei să ghiciturile au a se adresă cătra să la

Gur'a Satului.

De esarendatu.

Unu falnicu nemnisîu (de celu cu sîpte pruni in gradina) d'in Ardealu, pr'in acést'a aduce la cunoscintia a cînstitului publicu, că ajungandu să elu, ca multi altii, la sépa de lemn, are de gandu a renunciá de o camdata de la titlulu nemnisescu, dandu-lu in arenda, aceluia, care i va solvi mai multu.

Cei ce voru déra a esarendá acést'a nemnisîa, ca cu ea să pôta trece de nemnisî, să se adreseze numai de a dreptulu cătra

Gur'a Satului.

*) Mai alesu intre pocale.

Anunciu bibliograficu.

Suntemu in cea mai placuta positiune de a potè anunciat On. publicu, că tamanu amù a esitu de sub tésculu Tiligariloru, (fore de scirca comisiunei tipografice sì a supremului dignitariu sì mandarinu basericescu,) unu opu vestit, intitulat: „*Cele două congrese elective*,“ edatu sì redactatu de consorciul nevediutu alu Tiligariului. —

Cuprinsulu acestui fetu calugarescu, este o adeverata sì nepasionata critica, o escelenta apolgia pitigoiana, sì o capsuina dedatòria de viétia, indreptata contr'a majoritatii amintitelor congresu.

Fiiindu-cà inse acestu opu clasico se tiene sub lacate sì numai pucine exemplare s'au impartit la cei mai inpegati, a-nume sì mie unulu, (ca d'in mare erore) am socotit a face tergu cu proprietarii acestui opu sì a cumperá dreptulu de retiparire, ceea-ce credu, că mi-a sì succede.

Speru déra, că pana la intrunirea congresului nostru in tómna, voi potè scôte la lumina in a doua editiune acestu opu, cu scopu de a-lu impartit intre membri congresuali gratis, ér' la altii cu unu pretiu, cătu se pote de modestu, ceea-ce am socotit a aduce la de obste cunoștiintia a toturor celor ce se cuvine. —

Datu in tiér'a alegatoriloru pentru dîet'a ungrésca, in diu'a activistiloru, anulu tiligariloru ve-diuti sì nevediuti.

Istrachia Ispavniculu.

Tipografulu pitgoiloru.

O noua porunca constitutionala nemnisiésca.

In clipit'a, candu voiamu sà punemu sub téscu numerulu presinte, ni sosí, pe tilgrafu, urmatóri'a porunca domnésca:

Càtra toti cäpàii sì slugibasii mei d'in tiér'a lui Pist'a.

Ministeriulu nemnisiésca de strimbataate, cu scrisórea sa d'in 29. Iulie Nr. 6472 m'a facutu bagatoriu de séma, că multi d'intre bireiele sì chisbireiele d'in unele comune romanesce sciu ceti sì serie romanescs si astu-feliu dinsfi indresnescu a se iscali (mai alesu cu potecéve) la totu ce hotarescu in svatulu satului, — cea ce este o groznică lovitura pentru statul nostru nemnisiésca, fiindu-cà multi d'in slugibasii nostri, (adunati d'in tóta lumea, si denumiti ca criminalisti, lumpi, prosti s. c. l.) de candu i facuràmu domni n'au mai invetiata nemieu, ci au remasut totu boi incalziti cum adeca au fostu; si fiindu-cà diregatori d'intre romani nu am denumitul numai de lécu sì ca de batjocura, astu-feliu trebile nu mergu pre cumu amu vré; — sub pretestu, că se periclitédia limb'a statului, eu, privilegiatulu de a calcá in petiòre ori ce lege sanctionata, poruncescu aspru, ca de a-cí nainte bireiele sì chisbireiele d'in comunele romanesce să nu mai cutedie a se iscali la vr'unu protocolu súu atestatul communalu scrisu romanescs, sub greumentulu de a-sì perde man'a drépta, d'in motivulu, că adi tóta lumea e ungrésca, deci nemenuia nu i este ertat a serie altu-cum decatul numai ungresce.

Datu in Pute-a-peste, in lun'a coeisfloru parlamentari, in anulu liberariloru gaimaciti.

Colmareu Tus'a m. p.

Ministrulu alu ispravuriloru d'in launtru sì diplomata reformata.

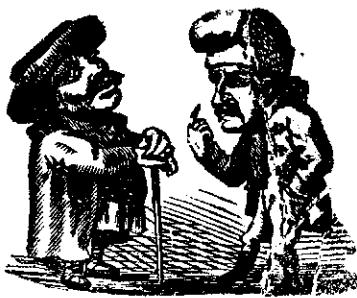
Talmesiu-balmesiu.

S'aude, că de presiedinte de senatu la suprem'a curte judecatorésca d'in B-Pest'a, devenit uva vancantia pr'in mórté neuitatului Baronu L. V. Popu, cătu decurundu se va denumi unu unguru.

Nu ne miràmu de locu, sciindu bine, că asiè pretinde egalitatea, fratietaea sì dreptatea ungrésca.

Sà li sia numai spre bine.

TAND'A SI MAND'A.

T. De-unu tempu in ciòce tu pare că a sà te faci vladica, atât'a mai studièdi statutulu organicu, deci spune-mi, rogu-te, pentru ce-ti spargi capulu cu lucruri d'ele seci?

M. Cum me polecresei tu fore neci unu dreptu, au n'ai bagatu de séma, că § 118 d'in statutulu org. se afla in mare primesdia. —

T. Ei, ei, svatosule, tu inca te-ai facutu palagrafistu. Ce te muncesci tu cu acestu palagrafu chiaru, care apriatu spune: că „fia-care archiepiscopu súu metropolitu isì denumesce unu locuitoriu súu vicariu alu seu,“ care sà-lu suplinésca in absentia. —

M. Dreptu ai tu cumetre, — dér' se scii, că archimandritulu sì vicariulu archiepiscopescu de pană acum, nu mai vre a fi denumitul d'in nou de atare, pentru-cà S. S. se tiene a fi denumitul déjà pre viétia.

T. Bine, bine, dér' statutulu, statutulu, frate?!

M. A-poi statutulu va remanè statutu, — de cumva n'a hotari congresulu altu-cum

T. Óre pentru ce se scriu de unu tempu alegile de protopresviteri in archidiecesa?

M. Pucinupricepetoriu! dér' nu scii, că metropolitulu a fostu la vandra!

T. Si-a-poi?

M. D'a-poi, denumirile de protopresbiteri atunci au urmatu pr'in locuitoriu

T. Asì-e! acum-i vedu progresulu ce-lu facem. — Inaintàmu de minvne. —

T. Citu-ai că in dîet'a ungrésca érasì a fostu svada mare?

M. Candu?

T. Cu ocasiunea desbaterei adresci la cuventulu de tronu.

M. Da én povestesce-mi o léca — rogu-te — cum a fostu.

T. Ca de rondu. Erá vorba, cum dissei, de adres'a la vorbirea de tronu. Mileticiu inca presentà unu proiectu de adresa, fore de deputatii romani, că-ci

dni'a loru au aflatu de trebuintia a tacè, ca piticulu, nu cum-va sà se supere grózniculu Tus'a. Candu vení rondu sà vorbésca Dr. Politu, cranceñi liberali capatara friguri domnesci. Ei dér' norocu, că fu de facie sì hire-siulu veziru. *Colmureu Tus'a*, falniculu doctoru de injuraturi si amenintări, că-ci de locu li sari intru ajutoriu. Elu adeca in lips'a argumintelor, (fiindu că acele nu s'au propus in colegiulu d'in Dobritinu.) incepù pe còrd'a cea vechie, urlandu: *cà cine nu e de calibrulu lui, este tradatoriu, este calumniatoriu de națiune* (adeca ungu-réscă) *calumniatoriu de tiéra și domnitriu*, sì alte asemenee expresiuni parlamentarie unguresci sì fini cu cele mai clasice injuraturi si amenintări.. Mamelucii firesce trebuiau sà aplaudizeze. Candu astu-feliu domnii cugetau, că acum au infricatu pre Politu si dòra sì pre toti nemultiamitorii d'in tiér'a ungurésca, se ridică *Mileticiu* sì mi prinde pre vezirulu de fitu sì mi-ți lu strofloca siès-si cum se cade sì cum merită cocisi parlementari. Ti poti déra inchipui, că ce au urmatu a-poi.

M. Va sà dică trebile a-colo mergu pe cătu se pôte de domnesce.

T. Sci-mi-ai spune, frate Mando, pentru ce nu au facute si deputati romani de la diet'a ungurésca unu proiectu de adresa?

M. Pe cînd se perceperătoare! d'a-poi pentru că romanii nu au neci o pretensiune dréptă, deci trebuie sà se multumescă cu cele ce va poruncié marcele diplomatii Tus'a.

TRÉNC'A SI FLÉNC'A

T. Hii! că 'ntictionata mai esci sora draga! Da unde, unde asiè lînsa si 'nfoiata?

F. La plimbare.

T. Acum in dî de lucru? tu nevésta cu barbatu frumosu sì harnicu? tu mama la trei prunci? acum la plimbare? Nebun'o, d'a-poi că acuma nu te vede nime, că toti sî-cauta de lucru. Pentru cine te-ai impaunitu asiè de tare?

F. Svatosa, da nu scii, că de căte-va dile s'au inceputu esercitiele militari de tómna.

Daru filantropicu.

Subscrisulu, pocaindu-me pentru pecatele mele comise facie de conclusulu conferintiei nat. d'in Sibiu, vinu pr'in acést'a a marturi publice, că eu d'in neprecugetare sì d'in orbire am facutu negotiatu, cu ocasiunea alegerei de deputatu d'in estu anu, cu unu candidatu antinationalu, legandu-me inscrisu, că pe langa o rebonificare de 1000 fl. v. a. lu-voiu scôte de deputatu, firesce, cu ajutoriulu argatiloru mei. In casulu nesuccederei inse m'am oblegatu a reintórce 800 fl. v. a. candidatului cu care am terguitu.

De óra-ce inse candidatulu meu n'a reusitu, si de óra-ce procesulu intentatatu contr'a mea, pe basea contractului facutu in scrisu, a esitù spre folosulu

Proprietarul, editorul si redactorul

meu, am facutu națiunei mele unu castigu de o mia florini, d'in care suma eu numai 500 fl. v. a. tienu pentru mine, ér' cea-al-alta suma de 500 fl. v. a. o consacru, dreptu ertării pecatului meu nationalu, in favorulu fondului diariului nostru umoristicu *Gur'a Satului*, cu aceea modesta rogare, ca sà-mi faca 5. sarindare, spre odihn'a mea susfătesca. *)

Dumbrav'a rosia in 1. Septembrie 1875 cal. ung.

Bedelea Bojoru.

Proctern cortesiesen.

Un'a alta.

Domnii nemicira dôue-dieci de tribunale si mai tóte in partile romanesce.

De sine se intielege, că astu-felia unu număr insemnat d'in oficiantii romanii va remanè fore postu.

Cătu pentru cei ce, pr'in mare gratia, voru mai remanè si pe mai departe în funetiuni, jupanulu Tus'a s'a ingrigitu, sà-i transpôrte pr'in alte parti, că uranduse de atât'a vandra, sà abdica de buna voia si asiè in scurtu sà scape de valachi.

Asiè ni-o amu saratu, si-acum asiè trebuie s'o papâmu, n'ai ce face.

Se vorbesce si aceea, că marele Tus'a a organizat de nou sì *Cabinetulu negru*, si astu-feliu acea frumosa institutiune face progrese admirabili.

Conspiratorii daco-romani, e dreptu inca nu s'au descoperit, dér' *Cabinetulu negru* speréza, că li e in urma, fiindu-că dilele trecute a aflatu, in căte-va epistole amorose, a unor studenti romani, nescai expresiuni neintiegebili, d'in ce a-poi a dedusu, că respectivii trebuie sà apartiena conspiratorilor.

Marc lucru de nu s'a face curundu o incusitiune nemnisiésca, candu a-poi tóte voru esî la lumina.

Deputatii au capetatu vacatiune pe storsu. Li se sî cade, mai alesu deputatilor romani, că-ci domnia loru inca au asudatul multu sì s'au truditu pré tare in — tacere.

Tóte mi potu inchipui, numai un'a nu: cum de au potutu cei doi, trei deputati nationali romani, de la diet'a ungurésca in conferint'a loru de mai adeunadì sà se dechiare de solidari in politica (?) cu guvernamentalii, sciindu si vedindu bine, că acei'a sunt in majoritate, pendinti si profesédia alte principii?

Nu cum-va deputatii națiunali speru a visca cu decisulu de solidaritate?

Slaba tréba!

Bucinulu redactiunii.

Lui Piticotu. Mai tramite-unu botu,

Cinstitîtei sele I. P. in S. Femeia compoñia! O cunoșteam de multu. Vomu avé grige de ea. Multamita. --

Lui Ioann Ciocarlamu in B. Ei, manen-te, mai ve, mai ve o léca.

Lui Piparîsimu. Am acceptatul sì nu te-ai mai aretat.

Lui Piligusinu. Vai tacutu te mai faensi.

*) Domnedieu sà-lu erte, că totu asiè s'a portatul sì la prim'a alegeră de metropolită. — Zdraveneu advocateu romann. G. S.

Proprietarul, editorul si redactorul respundietorul: Mircea B. Stănescu.